

796 portantis^a semper dirige mihi litteras; ut sciam de prosperitate tua et itinere^b tuo: quando vel quo venias, miserante Deo^c.

Prospera cuncta, precor^d, faciat tibi Christus, Homere¹;

Qui te conservet semper, ubique. Vale!

98.

Alcvinus Erico duci Foroiulano, quod se visitaverit, gratias agit, eumque optimis ominibus prosequitur. Monet, ut Paulini patriarchae Aquileiensis consilia sequatur.

796.

Codd. T fol. 96—96', K 1 fol. 67—67', K 2 p. 192—193, A 1* p. 131—132 nr. 92^a.*

Edd. C 53, Q 94, F 1, J 55. — Migne col. 139.

VENERANDO VIRO ERICO^b DUCI² ALBINUS MAGISTER SALUTEM.

10

Satis mihi sacrae lectionis intentio et piae humilitatis conversatio placet in vobis, et^c quoniam^d meae^e parvitat^f familiariter mansiunculam^g visitare non sprevis-
Unde et^h gratias agimusⁱ vestrae benignitati, Deumque diligentissime^k pro vestra
deprecamur^l sospitate^m, quatenus tuae fortitudinisⁿ dexteram^o contra adversarios
sui sancti^p nominis victricem ubique faciat et ab omni adversitate diabolicae fraudis
seu a cunctis inimicorum insidiis suae magnae^q pietatis potentia^r clementer custodiat.
Cuius sanctissimam voluntatem in observatione praeceptorum^s illius, quantum humanae
possibile sit fragilitati, intentissime efficies^t, ut te in prosperis regere et in adversis
protegere dignetur.

Plura tibi, vir venerande, de christianae pietatis observatione forte scripsissem, 20
si tibi doctor egregius et pius caelestis vitae praeceptor Paulinus⁵ meus praesto non
Ioh. 4, 14. esset; de cuius corde emanat^u fons viventis aquae^v in vitam salientis^w aeternam.
Illum habeas tibi salutis aeternae consiliatorem, ne^x alicubi tuae conversationis pes
inpingat; sed recto itinere^y currens, divina donante gratia, ad perpetuae portas vitae
pervenire merearis^z. Vive et vale feliciter in aeternum.

25

^a) portantantis K 2. ^b) itinere corr. in itinere T*, A 1*. ^c) Domino K 2. ^d) om. K.

98. ^a) Lemma: Albinus Erico duci K 1; Albinus ad Aericum ducem T*; Epistola
Albini ad Ericum ducem A 1*. ^b) Aericum K 2, T*. ^c) in add. K 1, T*. ^d) qm̄ K 1; quanta
K 2; qua T*. ^e) meam T*; me K 2. ^f) parvitas K 2. ^g) mansiungulam K 2. ^h) Unde et om. A 1*.
ⁱ) agamus K 2. ^k) dilectissime T*. ^l) deprecari K 1; deprecare K 2. ^m) peto add. K 1. ⁿ) forti-
tudinis K 2. ^o) dextram K 1. ^p) sancti sui K 2, T*. ^q) mag K 2. ^r) clementia K 1, A 1*.
^s) mandatorum T*. ^t) efficiens K, T*. ^u) emanat K 2; emanat corr. in emanat T*. ^v) et
add. A 1*. ^w) salientis K 2. ^x) conciliatorem nec A 1*; cons. nec K 2. ^y) itinere T*.
^z) mereatur K 2, T*.

1) Carolus quoque alloquitur Angilbertum Homeriane puer (supra p. 136). 2) Foroiulano 35
c. 788—799; cf. Versus Paulini de Herico duce (Poet. Carol. I, 131): Aeclesiarum largus in donariis,
Pauperum pater, miseris subsidium, Hic viduarum summa consolatio Erat; quam mitis karus sacer-
dotibus, Potens in armis, subtilis ingenio! 3) fortasse Aquisgranensem. Cf. n. 4. 4) Mani-
festum est haec verba ad Ericum iam victorem scripta esse. Quare cum legamus in Annalibus Einharti
attributis (SS. I, 183), anno 796. Ericum victorem Hunorum gazam Carolo regi (Aquisgranum) detulisse, 40
maxime verisimile est, ad eundem annum pertinere et Erici ad Alcvinum accessum et blandam hanc
Alcvinum epistolam. J. 5) patriarcha Aquileiensis, qui ei librum exhortationis (Paulini opp. ed. Ma-
drisius p. 22—64) dedicavit. J.